

39. Jezus lekarzem duszy i ciała

Zbawiciel pomaga nam dawać odpowiedź poprzez nasze codzienne życie.

Lekcję można przeprowadzić przy okazji omawiania działu o Komunii Świętej, jako zachętę do odpowiadania konkretnymi czynami na otrzymane dary Boga.

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- uwrażliwienie na religijny wymiar życia, odpowiadanie konkretnymi czynami miłości na usłyszane Boże słowo;
- ukazanie wartości wspólnotowego spotkania przy stole słowa Bożego;
- uwrażliwianie na słowo Boże zawarte w Piśmie Świętym i celebrowane w liturgii, dawanie na nie odpowiedzi swoim życiem;
- zapoznanie z Jezusem Chrystusem, który będąc Słowem Boga, w czasie liturgii słowa rozmawia ze zgromadzonymi i Pisma im wyjaśnia.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- opowiada, że w Eucharystii Jezus leczy nasze dusze i ciała, rozumie, że udział we Mszy Świętej zobowiązuje do naśladowania Jezusa, pomocy potrzebującym, przemiany życia;
- wyjaśnia, dlaczego Jezus może odpuszczać grzech i leczyć z najcięższej choroby;
- wyjaśnia i opisuje potrzebę wiary dla zrozumienia słów i czynów Jezusa;
- opowiada o cudzie uzdrowienia paralytyka, podaje inne przykłady cudów Jezusa, uzdrowień, pomocy potrzebującym, opowiada, czego można nauczyć się od ludzi chorych, jak można im pomagać, na czym polega „paraliż serca”.

Pojęcia, postaci:

pomoc bliźniemu, świadectwo wiary, uzdrowienie paralytyka.

Wartości:

wiara, miłość bliźniego, wrażliwość, pomoc.

Propozycja realizacji:

Modlitwa: *Wyznanie Wiary.*

1. Przypomnienie, że liturgia słowa, spotkanie przy stole słowa to dialog człowieka z Bogiem, dawanie odpowiedzi przez wyznanie wiary i modlitwę w różnych intencjach. Warto powiedzieć też, że po wyjściu z kościoła, po skończonej Mszy Świętej, zaczyna się prawdziwy czas świadczenia o spotkaniu z Jezusem. Nasze codzienne życie powinno wskazywać, że chcemy słuchać Jezusa, naśladować Go i wypełniać Jego wolę.
2. Można przeczytać opowiadanie: *Oczy chrząszcza krętaka* i uwrażliwić dzieci na dwa wymiary ludzkiego życia, także ten duchowy, często dziś spychany na bok, jednak najważniejszy, że każdy z nas powinien mieć czworo oczu! Dwoje skierowanych na nasze życie codzienne i dwoje patrzących w górę, a więc podobnych do oczu Boga. Jeśli nie będziemy spoglądali tylko na siebie, lecz również będziemy patrzeć perspektywą Boga, nasz odbiór świata będzie głębszy, bliższy prawdzie.
3. Wprowadzenie w tematykę Ewangelii o uzdrowieniu paralityka. Rozmowa o paraliżu i ciężkim losie chorych, zwłaszcza dawniej, ale i dziś. Podręcznik, s. 113–114. Omówienie ilustracji.
4. Odczytanie fragmentu Ewangelii Łk 5, 17–26 z podręcznika. Można odegrać scenę. Kilkoro dzieci odgrywa role chorego, unieruchomionego człowieka.
5. Wyjaśnienie i utrwalenie tekstu „Zapamiętaj”, s. 115. Rozmowa o chorobach ciała i ducha człowieka. Przypomnienie, że Jezus jest lekarzem duszy i ciała, dla Niego ważny jest cały człowiek. Ćwiczenie 2, s. 115.
6. Można zadać uczniom, aby zapoznali się z innym fragmentem Ewangelii mówiącym o tym, kim jest Jezus i ukazującym zadania człowieka. Nauczyciel tłumaczy uczniom: Czasem trzeba komuś po prostu powiedzieć prawdę, być w tym odważnym, oddać chwałę Bogu, zaświadczyć o Jego mocy i działaniu, tak jak niewidomy człowiek, którego uleczył Jezus.

J 9, 24–33

Znowu więc przywołali tego człowieka, który był niewidomy, i rzekli do niego: „Oddaj chwałę Bogu. My wiemy, że człowiek ten jest grzesznikiem”. Na to odpowiedział: „Czy On jest grzesznikiem, tego nie wiem. Jedno wiem: byłem niewidomy, a teraz widzę”. Rzekli więc do niego: „Cóż ci uczynił? W jaki sposób otworzył ci oczy?”. Odpowiedział im: „Już wam powiedziałem, a wy nie słuchaliście. Po co znowu chcecie słuchać? Czy i wy chcecie zostać Jego uczniami?”. Wówczas go obrzucili obelgami i rzekli: „To ty jesteś Jego uczniem, a my jesteśmy uczniami Mojżesza. My wiemy, że Bóg przemówił do Mojżesza. Co do Niego zaś, to nie wiemy, skąd pochodzi”. Na to odpowiedział im ów człowiek: „W tym wszystkim dziwne jest to, że wy nie wiecie, skąd pochodzi, a mnie oczy otworzył. Wiemy, że Bóg nie wysłuchuje grzeszników, ale wysłuchuje każdego, kto jest czcicielem Boga i pełni Jego wolę. Od wieków nie słyszano, aby ktoś otworzył oczy niewidomemu od urodzenia. Gdyby ten człowiek nie był od Boga, nie mógłby nic uczynić.

J 9, 35–39

Jezus (...) spotkawszy, go rzekł do niego: „Czy ty wierzysz w Syna Człowieczego?”. On odpowiedział: „A któż to jest, Panie, abym w Niego uwierzył?”. Rzekł do niego Jezus: „Jest nim Ten, którego widzisz i który mówi do ciebie”. On zaś odpowiedział: „Wierzę, Panie!”. I oddał Mu pokłon. A Jezus rzekł: „Przyszedłem na ten świat, aby (...) ci, którzy nie widzą, przejrzeni, a ci, którzy widzą, stali się niewidomymi”.

Przypomnij sobie, kim byli faryzeusze i uczeni w Piśmie? Zobacz na mapie, gdzie leży Galilea, Judea, Jerozolima.

7. Podsumowanie lekcji. Wniosek: Jezus jest Zbawicielem, On chce nam pomagać we wprowadzaniu w życie Jego słów. Bóg nie tylko nam stawia wymagania, ale daje pomoc, aby je realizować, dla naszego dobra.

8. Nauka, wspólny śpiew pieśni: *Mój Zbawiciel, On bardzo kocha mnie.*

9. Zadania utrwalające:

- Pomyśl: Życie i zdrowie są wielkimi Bożymi darami, za które często powinniśmy Bogu dziękować. Otrzymaliśmy je także dlatego, żeby służyć pomocą innym ludziom. Czy jesteś wrażliwy na cierpienie i krzywdę bliźnich i starasz się im pomagać? Czy nie zagrażasz innym swoimi zabawami? Czy szanujesz swoje zdrowie i nie używasz czegoś, co je niszczy?
- Co powiedział Pan Jezus do sparaliżowanego człowieka?
- Dlaczego Pan Jezus ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów?
- Czego uczą nas ludzie chorzy?
- Jak możesz pomagać chorym, babci, sąsiadce, koleżance?
- Dlaczego można powiedzieć, że grzech jest „paraliżem serca człowieka”?
- Co o Jezusie powiedział uzdrowiony przez Niego niewidomy?
- Jakimi cechami odznaczał się uzdrowiony człowiek, opisany w poznany przez Ciebie fragmencie Ewangelii?
- Wymień warunki sakramentu, w którym Pan Jezus uzdrawia nasze serca.
- Z czyją męką chory człowiek powinien łączyć swoje troski, cierpienia?
- Zapamiętaj słowa Jezusa: „Ja jestem światłością świata, kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemnościach, lecz będzie miał światło życia”.
- Uzupełnij tabelę:

DZIĘKI ZDROWYM OCZOM WIDZĘ; DZIĘKI WZROKOWI WIARY ZA-UWAŻAM, JESTEM WRAŻLIWY NA:

- Napisz list do kolegi, który nie zna Jezusa i wyjaśnij mu, kim dla Ciebie jest Chrystus.
- Dokończ zdanie: Kto idzie za Jezusem, Światłością świata, ten...
- Ułóż modlitwę, której słowami uzdrowiony człowiek podziękował Panu Bogu za dar wzroku.
- Narysuj scenę uzdrowienia niewidomego. Co wyniosłeś z ostatniej liturgii słowa, w której uczestniczyłeś? Na co zwróciłeś uwagę?
- Z rozsypanki wyrazowej ułóż modlitwę za ludzi chorych.

(Panie Boże, proszę, pomoc, wrażliwych, innych ludzi, mniej cierpieć, zostać wyleczonym, umieć przyjąć swoje cierpienie na wzór Pana Jezusa, dobra opieka, cierpliwość).

- Wykonaj plakat ostrzegający dzieci i młodzież przed niebezpiecznymi dla zdrowia zabawami.

- Zastanów się, kto jeszcze może czekać na Twoją pomoc, w jaki sposób możesz realizować naukę Jezusa?

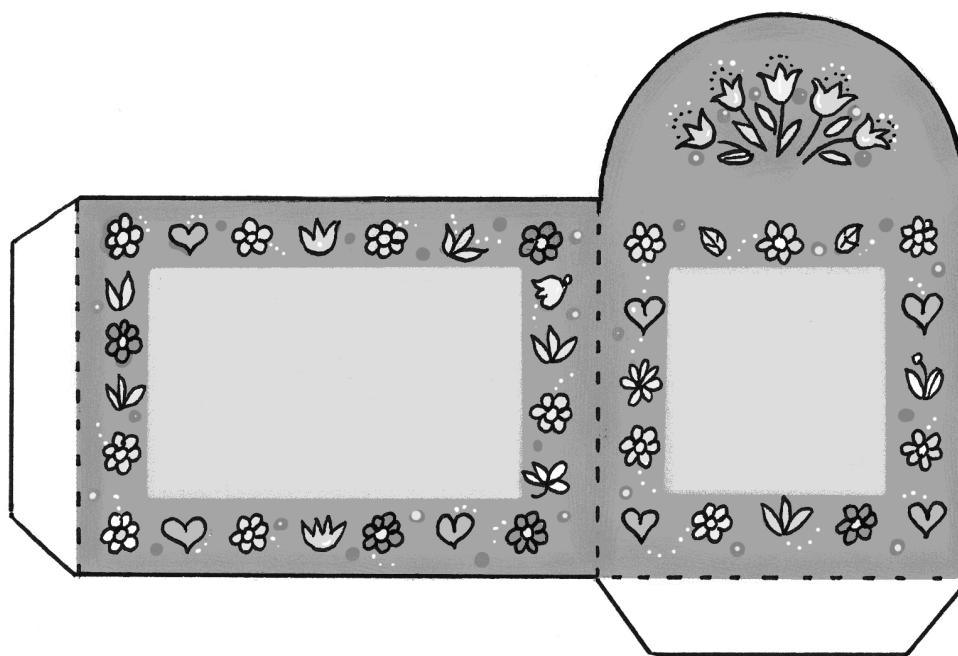
POWTÓRZENIE: Jak przyjmuję słowo Boga? Jak uczestniczę w liturgii słowa? Jak wygląda mój dialog z Bogiem, wyznanie wiary? Za kogo się modłę? Jak wprowadzam w życie usłyszane od Boga słowa?

Powtórzenie modlitwy: *Wyznania Wiary*. Przypomnienie, jakie postawy, gesty, słowa towarzyszą liturgii słowa.

Do każdej lekcji tego działu można przygotować kartkę, jakby z pamiętnika, ze złotą myślą, postanowieniem, wskazówką do wprowadzenia w życie, na podstawie usłyszanego słowa.

Szkatułka stanowi pomoc dydaktyczną dla uczniów przy omawianiu tematów poświęconych Eucharystii. Do szkatułki uczniowie mogą wrzucać karteczki z cytatami o Eucharystii, a na ściankach szkatułki naklejają inne nazwy Mszy Świętej, np. UCZTA, OFIARA, DZIĘKCZYNIENIE itd. – ładnie napisane i ozdobione rysunkami.

Tutaj zamieszczamy rysunek szkatułki. Forma do wycięcia i sklejenia znajduje się na tylnej okładce *Kart pracy*. Każdy uczeń może też sam przygotować własną formę, według wskazówek nauczyciela i własnych pomysłów.

Instrukcja: Linie ciągłe są liniami cięcia, a przerywane liniami zgięcia. Na jednej ze ścianek znajduje się biały prostokąt – to miejsce do wycięcia. Przez otwór dzieci mogą wrzucać do szkatułki karteczki z cytatami, tzw. złote myśli.

